

Sönd e nyår Ps 84:1-5
Västerslättskyrkan 20140105

Psalmisten talar i dagens text utifrån sin egen erfarenhet när han säger:

Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot!

Denna erfarenhet har han delat med oändligt många. Jesus var en trogen gudstjänstbesökare. I dagens evangelium ser vi honom, som en reformator som ville rensa ut det som inte hörde hemma i Guds hus, han gjorde det därför att han älskade Guds hus, i en parallelltext sägs att ”*Mitt hus skall vara ett bönens hus men ni har gjort det till en rövarkula*”. Men det innebär inte att Jesus drog sig bort från gudstjänsten, nej han gick troget dit.

Många i Bibeln vittnar om starka upplevelser i Guds hus, en sådan var Jesaja som upplevde en gång när han besökte templet, hur Gud uppfyllde templet och Guds tjänare seraferna ropade ut orden: *Helig, helig, Helig är Herren Sebaot. Hela jorden är full av hans härlighet*. Det var då som Jesaja bekände sina synder och säger: *Ve mig. Jag är förlorad. Ty jag har orena läppar och jag bor bland ett folk som har orena läppar*. Därefter får han ta emot Guds förlåtelse när Guds tjänare serafen vidrör hans läppar med ett kol från altaret och säger att *När detta har rört vid dina läppar blir din skuld borttagen och din synd sonad*.

Även han fick möta Herren Sebaot, Sebaot som betyder härskarornas Gud. En Gud, som inte är mindre än Jesus. Han som säger sig ha en legion änglar till sin tjänst. Nu är vi i Guds hus och får uppleva glädjen över att få vara tillsammans. Det är

Herren som har fyllt våra hjärtan med längtan efter att komma hit.

Så fortsätter psalmisten att säga

Nu jublar min själ och min kropp mot den levande Guden.

I varje gudstjänst ingår vår lovsång till Gud som en naturlig del, eller snarare det är lovsången som genomsyrar våra gudstjänster. Vi är glada över att få vara inför Guds ansikte. Vi är glada över att Gud möter oss i Jesus Kristus, som kommit till vår jord som ett litet barn och som är med oss genom hela våra liv. Vi får hylla vår Herre Jesus tillsammans med herdarna och de vise männen.

Sparven har funnit ett rede och svalan ett bo för sina ungar: dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud.

Lyckliga de som bor i ditt hus och alltid kan sjunga ditt lov.

En gång när jag skulle hålla gudstjänst i Ramsele gamla kyrka, en kyrka som användes bara sommartid och som hade en mycket gles dörr, så såg jag när jag kom dit, att en svala hade byggt sitt bo vid kyrkans altare och i boet pep små ungar, ut och in flög svalorna för att mata sina ungar. Jag kunde vid denna gudstjänst inte annat än läsa just denna psaltarpsalm.

Bilden är ju helt fantastisk att där vid altaret fanns hemmet för dessa svalor, där vid altaret blev ungarna matade. Det är likadant för oss som kristna att vi får ha Guds hus som vårt hem, där vi får bli mättade med

Guds nåd. Med livets bröd och välsignelsens bågare,
med det ord som tröstar, lär och förmanar.

Psaltarpsalmen slutar inte i och med vers 5 utan jag
vill läsa fortsättningen av psalmen

*Lyckliga de som har sin styrka i dig,
de som gärna drar upp till templet.*

*När de går genom Bakaträdens dal
blir den en flödande källa,
höstregnet fyller den med välsignelse.*

*De går genom port efter port,
tills de möter Gud på Sion.*

*Herre Gud Sebaot, hör min bön,
lyssna, du Jakobs Gud!*

*Ge akt på vår sköld, o Gud,
se i nåd till din smorde!*

*En dag på dina förgårdar är bättre
än tusen dagar där hemma.*

*Jag står hellre vid tröskeln i min Guds hus
än jag bor i de gudlösas tält.*

Herren Gud är sol och sköld.

*Herren ger nåd och ära,
dem som lever ostraffligt vägrar han ingenting gott.*

Herre Sebaot, lycklig den som förtröstar på dig.

Bara ett par kommentarer till dessa verser.

I vår nya bibelöversättning står det, som ni hörde

*När de går genom Bakaträdens dal
blir den en flödande källa,*

Vad bakaträdens dal är, vet man inte, men versen
kan också översättas som det hette i den gamla
bibelöversättningen och som jag tror att många av er
kan:

*När de vandra genom Tåredalen,
göra de den rik på källor,*

Det är en sann bild av att vara en kristen, det kristna
livet är inte bara glädje, där kan även finnas de stunder
då vi har stor anledning av fälla våra tårar, det är ett liv
där en människa kan hamna i det stora lidandet. Det kan
vara sjukdom som smärtar, det kan vara människors ord
som river upp sår inom oss. Men mitt i detta svåra så
finns Gud alltid vid vår sida. Bibeln säger tröstefullt om
dem som kommer att samlas i himmelen. *Dessa som är
klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer
de?" Jag svarade: "Du vet det, herre." Han sade till
mig: "Det är de som kommer ur det stora lidandet. De
har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i
Lammets blod. Upp 7:14*

Så står det vidare: *Herren Gud är sol och sköld.*

Herren ger nåd och ära.

Herren är den som kommer till oss med ljuset, han vars
ansikte lyste som solen, han ger oss också vårt beskydd.
Han ger oss av den nåd som flödar över av förlåtelse
inte bara en gång utan i en oändlig förlåtelse av evig
kärlek till oss, så ikläds vi Guds ärekrans.

Slutorden är *Herre Sebaot,*

lycklig den som förtröstar på dig.

Det är en lycka att få tro på Gud, att ha Jesus till sin
vän. Han som är den smorde, Guds Messias. Han är
trofast mot oss varje dag, i glädje och sorg, i medgång
och motgång. Han är den ende som vi kan förtrösta på,
för till vem skulle vi annars gå, det är endast Jesus som
kan ge oss del i livets ord.